

عنوان مقاله:

آسیب رسانه های جمعی در تربیت دینی با ارائه و تبیین راهکارها

محل انتشار:

دهمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

علیرضا زمانی - حوزه علمیه قم

خلاصه مقاله:

تربیت دینی یک معنا و اصطلاح خاص دارد که در این اصطلاح در بین همه ابعاد تربیتی به رشد معنوی و اعتقادی توجه میشود و بدین وسیله سایر ابعاد تربیتی و حتی ابعادی همچون بعد اخلاقی از بحث خارج میشود به منظور تمایز این بعد خاص تربیتی، این نوع تربیت دینی را تربیت ایمانی یا معنوی نامیده‌اند، مقصی یعنی حضور قرآن و سیره معصومین در متن زندگی جامعه و مردم این معنی شامل همه ابعاد تربیتی در یک بستر دینی شده و میتوان آن را با تربیت اسلامی مترادف دانست مراد این است که کودک نوجوان یا جوان مسلمان به گونهای آموزش ببیند و تربیت شود که بالمال شخصیت او با اهداف دینی مطرح شده در قرآن شریف و روایات همگونی داشته باشد و نهایتاً آنگونه شود که بتوان او را مسلمان به معنای واقعی کلمه دانست. در این اصطلاح، تربیت دینی محدود به مسائل اعتقادی، معنوی و یا اخلاقی نمی شود بلکه رفتار و اندیشه آدمی را در سایر ابعاد فرهنگی، سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، عاطفی و هیجانی نیز در بر می‌گیرد. تربیت دینی در این مقاله تربیت دینی به معنای عام آن است که مساوی با تربیت اسلامی میشود و در یک کلمه شخصیت انسان را پوشش میدهد با این توضیح رسانه های جمعی نقش اساسی و کلیدی را میتواند در تربیت انسانها ایفا نمایند امروزه رسانه و یا وسایل ارتباط جمعی مصادیق وسیع و گسترده ای پیدا کرده‌اند و مانند گذشته فقط به تلویزیون رادیو، روزنامه، مجله و کتاب منحصر نمیگردد؛ بلکه ماهواره اینترنت، سینما، تئاتر، فیلم نوارهای صوتی و تصویری، دیسک ها، سی دی ها، پوستر، عکس، اسلاید، تابلوها، گوشی های موبایل را نیز میتوان از جمله ابزارهای رسانه ای به شمار آورد. نتایج به دست آمده حاکی از آن است که استفاده ناصحیح می تواند تربیت دینی را مختل کند که در این مقاله به بررسی و ارائه راهکارها می پردازیم

کلمات کلیدی:

رسانه جمعی، تربیت دینی، رشد معنوی و اعتقادی، ارتباط جمعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1556988>

